

ви. Вие не знаете крайнитѣ цели на природата.

Представете си, че нѣкой се произнася за вашитѣ дарби, преди да сте ги проявили. Трѣбва ли да се съмнявате въ думитѣ му? Работете върху дарбитѣ си и вижте, какво можете да постигнете. Не бързайте да се произнасяте нито за злото, нито за доброто. — Ама не съмъ красивъ. — Единъ день ще проявишъ красотата си. — Не съмъ добъръ. — Нѣкога ще проявишъ добротата си. — Не съмъ силенъ. — Въ бждеще ще станешъ силенъ.

Сегашниятъ човѣкъ носи дарбитѣ и способноститѣ си въ потенциално състояние. Нѣкога ще ги разработи и прояви. Кажете ли, че нѣкой човѣкъ е добъръ, това значи, че е проявилъ доброто въ себе си. Неговиятъ умъ и неговото сърдце работятъ въ единство. Добриятъ човѣкъ е разуменъ. Той разбира законитѣ на живота и не се възмущава, че се спъналъ въ нѣкой камъкъ. Той се спира предъ камъка, туря го настрана и си казва: Не е виновенъ камъкътъ, азъ трѣбваше да бжда внимателенъ, да не се спъвамъ. Както азъ се спънахъ въ камъка, така може нѣкое по-силно същество да се спъне въ мене и да ме отхвърли настрана. Който рита камънитѣ, и него ще ритатъ. Като знаете това, щомъ се ударите въ камъкъ, спрете се, погладете камъка и си кажете, че макаръ и да е застаналъ на пътя ви, той не е произволно поставенъ. Всичко въ природата е целесъобразно. Природата работи върху човѣка, за да придобие той будно съзнание, внима-